

KWINTESSENS (26.04) – Zichzelf zijn

“Dat - waarin ik niet ben en gij niet zijt, waarlijk, waarin men zichzelf is zonder onderscheid tussen zichzelf en zijn Zelf, in een suprême gelukzaligheid – vertoef steeds als Dat.”
(vers 26.41 t/m 26.45)

Zichzelf zijn. Een veel gebruikte en misbruikte uitdrukking; er is het gevoel van een masker, van iets of iemand te zijn die men niet echt is, zonder enig besef wie men dan wel is.

De vraag wie is men dan wel is wordt zelden of nooit gesteld en als deze gesteld wordt, blijft die onbeantwoord of eindigt in een zoektocht naar een ander masker. Het antwoord ontucht : men is niemand!

Uit Synthese (3.16) – Ken je zelf – dement :

Suzanne : *“ En ik heb leren zien. Gezien hoe puur, zuiver zichzelf zij zijn in hun verwording. Zonder masker, blij, boos, ingekeerd, angstig, al of niet in staat tot enige activiteit, maar altijd eerlijk zichzelf. Vroeger zei men voor dementie “kinds” en eigenlijk is het een bijzonder treffende uitdrukking: als een kind, volmaakt zichzelf. Maar er is meer. Ook ik kan bij hen volkomen mijzelf zijn. Er is natuurlijk die rode neus en clowneske kledij, maar van binnen ben ik geen clown, zelfs geen Suzanne. Ik ben mijzelf zonder ik.”*

Uit Synthese (5.20) – (G)Eenheid – liefde :

Dan is de liefde een (opnieuw Suzanne) : *“...een zijnstoestand, van twee mensen die een moment van eenheid beleefden, waarbij een onderscheid tussen geest en lichaam niet aanwezig was”.*

Uit Kwintessens (8.01) – Geboorte,leven, verval en dood :

In 'Dood, leve de clown' schreef Suzanne :” Maar waarom voel ik dan geen pijn bij het achterlaten van wat ik als zo wezenlijk voor mij beschouw? “ (De Clown 10) Het antwoord hierop geeft Suzanne – wellicht zonder zich deze vraag nog te herinneren in Synthese (3.16) : *“ ....van binnen ben ik geen clown, zelfs geen Suzanne. Ik ben mijzelf ,zonder ik.”*

Uit Synthese (3.05) – Ken je zelf – ruimte :

Arnold : “Maar in de immens open ruimte van onze relatie kan alles benaderd worden, er is een wederzijds geven met alle inzet inzet en vermogen; wij zijn aanwezig met heel ons hart en alles vloeit, alles stroomt.”

Werkelijk zichzelf zijn is niets of niemand zijn, elk onderscheiden is achterwege, zelfs de idee van ' ik ben het Zelf' heeft opgehouden te bestaan. In deze zijnstoestand beleeft men ten volle de woorden :

“ Als ik ben en niet meer wil
wordt alles zo eenvoudig”

(Luk Heyligen : Als ik ben en niets meer wil)